

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. PT 52/2017, instat pel senyor (...) contra Transports Metropolitans de Barcelona (TMB)**Antecedents**

1.- En data 07/09/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una reclamació formulada pel senyor (...) contra Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), per no atendre la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació previst a l'article 16 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

La persona reclamant aportava còpia d'un escrit de data 06/02/2017 que hauria presentat en data 06/03/2017 davant TMB, on sol·licitava la cancel·lació de les seves dades personals recollides "a partir de l'any 2013". L'escrit presentat portava imprès un correu electrònic que l'aquí reclamant hauria enviat prèviament al Conseller Delegat de TMB en data 19/01/2017, on sol·licitava la cancel·lació de les seves dades "professionals, econòmiques i personals que consten a TMB amb anterioritat a l'01/01/2013".

2.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 22/09/2017 es va donar trasllat de la reclamació a TMB per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

3.- TMB va formular al·legacions mitjançant escrit de data 16/10/2017, en el qual, en síntesi i en allò que aquí interessa, exposava el següent:

- "La petició de cancel·lació de dades objecte del present procediment, efectuada pel denunciador (...), empleat en actiu de la societat, no pot tractar-se com una mera petició aïllada i sense context. Així doncs, cal emmarcar-la en l'entorn en que es produeix i, sobretot, s'ha de posar de manifest la finalitat que es perseguia amb la cancel·lació.

(...) a l'any 2016, FMB va rebre dues reclamacions interposades davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), la reclamació número 19/2016 i la reclamació número 266/2016.

(...) en ambdós casos, els interessats sol·licitaven informació respecte a les remuneracions en sentit ampli (...) dels membres del consell directiu i d'altres directius, inclús de tot el personal anomenat de fora de conveni de TB.

Malgrat que FMB, en defensa dels interessos dels treballadors, va al·legar en un primer moment els drets reconeguts en la Llei de Protecció de Dades per a no comunicar a tercers les dades requerides de determinats treballadors, la GAIP, en base a una consulta realitzada a la pròpia APDCAT (informe IAI 9/2016 de 23 de maig de 2016), va rebutjar aquesta possibilitat, això sí, amb una única excepció: que en l'obligat tràmit d'audiència prèvia, aquells que al·leguessin i acreditessin motius fonamentats per considerar l'existència d'un interès que mereixés major protecció que la transparència, fos analitzat.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

I és dins d'aquest procediment administratiu, i en concret en aquest tràmit, on determinats empleats fora de conveni, entre els que està el denunciant, van considerar que les seves dades de caràcter personal no s'havien de comunicar.

(...)

Doncs bé, seguint el relat, és en aquest punt on determinats empleats, entre els que es troba el denunciant, van exposar a FMB que no comunicués les seves dades de caràcter personal anteriors a 2013 (fa més de 4 anys), doncs haurien ja d'estar destruïdes (encara que formalment parlen de "cancel·lats") a l'haver transcorregut els períodes de prescripció.

Donada l'especial sensibilitat de la qüestió, vam considerar important assegurar-nos que l'exercici d'un dret no vulneri, a la vegada, els drets de tercers, que mereixen la mateixa protecció, i més si aquests ja han manifestat per escrit no tan sols la seva oposició, sinó també en alguns casos l'expressa reserva d'accions pels danys i perjudicis ocasionats.

Per això, FMB va considerar necessari consultar a l'APDCAT per evitar probables impugnacions o reclamacions.

(...)

El dictamen va ser clar i rotund. FMB va haver de facilitar la informació sol·licitada pels reclamants en exercici al dret d'accés a la informació pública reconeguda en la Llei de Transparència.

La sol·licitud del denunciant, com hem avançat, es circumscriu dins de la relació fàctica detallada en el punt anterior. És a dir, el denunciant a l'igual que altres empleats, al comunicar-li el seu dret d'audiència previst a la Llei de Transparència, la seva única contestació va ser sol·licitar la cancel·lació de les seves dades de caràcter personal anteriors al 2013.

I per aquesta resposta, i per altres molts similars, rebudes al tràmit d'audiència, TB va fer la consulta a l'APDCAT que hem detallat.

Una vegada superada la suspensió cautelar als Tribunals als que abans ens hem referit, TB es va veure en la obligació de:

1. Procedir a l'entrega de la documentació a l'interessat que havia exercit el dret d'accés a la informació pública fruit de la comunicació de la GAIP de data 25 de maig de 2017 dirigida al conseller delegat de TMB;

2. No procedir a la destrucció de la informació, per possible aplicació de l'article 9 de la Llei 10/2001, de 13 de Juliol, tal i com establia el dictamen de l'APDCAT.

3. I Així mateix, i de conformitat amb la comunicació de la GAIP de data 25 de maig de 2017, atès que existeix un procediment judicial seguit davant del Tribunal Suprem en el que es debat, entre d'altres qüestions, l'aixecament de la mesura cautelar de suspensió de la resolució administrativa corresponent a la reclamació 19/2016, vam recordar-li al reclamant el que va disposar literalment la GAIP:

"per raons de prudència, que la persona reclamant demori la difusió de la informació obtinguda mentre no hi hagi un pronunciament sobre el recurs de cassació anunciat."

- "Quant als requisits per exercir el dret de cancel·lació per part del denunciant, tot i que no es complien formalment tots els requisits (per exemple, no s'adjunta DNI), el cert és que la petició va ser rebuda per FMB, i per tant, acceptem l'exercici del dret per part de n' (...).

(...)

Quant a la concreta petició, i tot i que d'una mera lectura de l'escrit sembla que s'està

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

exercint un dret de cancel·lació en el sentit establert en la LOPD, la veritat és que darrera d'un cert anàlisi veiem, o al menys així ho vam entendre, que realment s'estava exercint el dret a que s'esborressin o eliminessin les dades de caràcter personal anteriors a 2013.

I això és així pels següents motius:

1. Es circumscriu dins d'un procediment de reclamació de Transparència on el denunciant, juntament amb altres empleats, pretenen la seva destrucció o eliminació per a evitar l'entrega de dades a determinats reclamants.

2. Hi ha una referència al transcurs dels períodes de prescripció (4 anys), doncs la "cancel·lació" es sol·licita per a les dades anteriors al 2013. I per normativa, després del transcurs dels períodes de prescripció ve l'esborrat i l'eliminació i no la cancel·lació, que es prèvia.

3. I si hi hagués algun dubte al respecte, en la pròpia redacció de la denúncia es diu literalment "...del dret de cancel·lació i eliminació de dades" i en la sol·licitud de la reclamació, on es fa la petició exacta a l'APDCAT, es diu literalment "per no haver cancel·lat i eliminat dades personals".

Quant a si procedeix o no l'estimació de l'exercici del dret d'eliminació i esborrat, FMB, com hem avançat, va realitzar la següent consulta vinculant a l'APDCAT:

¿S'ha de destruir la informació cancel·lada quan han transcorregut els períodes legals de prescripció, si la sol·licitud expressa es realitza per l'interessat en el tràmit de l'audiència prèvia?,

I la resposta de l'APDCAT ha estat detallada ut supra, per la qual cosa FMB no podia procedir a l'eliminació de les dades i les havia de facilitar als interessats en virtut del dret d'accés a la informació pública.

En qualsevol cas, i amb independència del que s'estableix a l'informe vinculant, FMB mai podria eliminar o esborrar dades sobre remuneracions de termini inferior a 10 anys, ja que un termini de prescripció aplicable podria ser (sempre situant-nos en un pla teòric), el del delictes fiscal.

- Finalment hem d'analitzar si FMB va contestar al denunciant sobre l'eliminació de les seves dades de caràcter personal anteriors al 2013.

Com hem avançat, el denunciant és treballador de TB, pel que era lògic que les seves peticions i els seus exercicis de drets no necessitessin un especial formalisme, si del propi contingut de la petició ja es desprenia la sol·licitud.

Doncs bé, aquesta mateixa falta de formalisme es la que ara posem de manifest per a tenir en compte la contestació per part de TB:

1. En data 4 de gener de 2017, el conseller delegat de l'entitat va informar personalment a tots els treballadors afectats, via correu electrònic corporatiu, sobre la situació en relació a la sol·licitud d'informació pública d'un reclamant sobre les retribucions dels empleats.

2. En data 24 de maig de 2017, un cop emès el dictamen de l'APDCAT i aixecada la suspensió cautelar pel TSJC, el conseller delegat va tornar a informar personalment, a través de correu electrònic, a tots els treballadors afectats sobre l'entrega de l'informació sol·licitada pel reclamant.

És evident que si FMB informa als treballadors afectats sobre l'entrega de la documentació als reclamants, a sensu contrari, està manifestant que no procedeix la destrucció o eliminació de les dades de caràcter personal.

(...)

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Per tant, considerem que també va quedar satisfet el tràmit de la contestació.”

- “Subsidiàriament, i per a l'improbable supòsit que el denunciant corregeixi la seva petició, al·legant ara que va exercitar el dret de cancel·lació en el sentit establert a la LOPD, és a dir, com a bloqueig i no com a esborrat o eliminació de dades, la resposta necessàriament ha de ser la mateixa.

No és possible procedir a la cancel·lació de les dades de caràcter personal d'un treballador en actiu d'una empresa relatives a dades professionals, econòmiques i personals (dades civils), doncs aquestes dades són necessàries per al normal desenvolupament de la seva professió i treball a l'empresa a la que pertany.

Qüestió diferent és que sobre determinada dada en concret, i no amb caràcter general, es pugui cancel·lar, en el sentit de bloquejar, sempre que dita dada no sigui necessària”.

4.- TMB és responsable del fitxer “Recursos Humans”, que té com a finalitat el “Tractament de les dades necessàries per complir les obligacions contractuals i de servei”, i el qual es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

“1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.

2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.

3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.

5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat.”

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

“2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)”

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

3.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si TMB va resoldre -i notificar-, dins el termini previst per la normativa aplicable, el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini previst a l'efecte.

De la documentació aportada per la persona reclamant junt amb l'escrit de reclamació, s'infereix que en data 06/03/2017 va presentar davant TMB un escrit mitjançant el qual exercia el seu dret de cancel·lació *"de les meves dades personals a partir de l'any 2013"*. Acompanyava l'escrit amb còpia d'un correu electrònic que hauria enviat en data 19/01/2017 al conseller delegat de TMB, amb l'assumpte *"cancel·lació dades personals LOPD"*, mitjançant el qual sol·licitava que: *"es procedeixi a cancel·lar les meves dades professionals, econòmiques i personals que consten a TMB amb anterioritat al 01/01/2013"*.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, TMB havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la data de recepció de la sol·licitud.

En relació amb la qüestió del termini, cal tenir en compte que de conformitat amb l'article 21.3 b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC) i l'article 41.7 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, LRJPCat), d'una banda, el còmput del termini màxim en procediments iniciats a instància de part –com és el cas– s'inicia des de la data en què la sol·licitud va tenir entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació. I d'altra banda, que el termini màxim ho és per resoldre i notificar (article 21 de la LPAC), de manera que abans de finalitzar aquest termini s'haurà d'haver notificat la resolució, o si més no haver-se produït l'intent de notificació degudament acreditat (art. 40.4 LPAC).

Doncs bé, TMB no ha acreditat haver donat resposta, ni en el termini deu dies previst a l'efecte, ni tampoc amb posterioritat, a la sol·licitud de cancel·lació exercida per l'ara reclamant. En el tràmit d'audiència atorgat a TMB dins el present procediment, ha vingut a assenyalar que hauria donat resposta a la sol·licitud de cancel·lació a través de dos correus electrònics que el conseller delegat de TMB hauria enviat en data 4/01/2017 i 24/05/2017 als treballadors que resultaven afectats per la petició d'accés a determinada informació retributiva –entre els qui figuraria l'aquí reclamant– efectuada per una persona i que donà lloc a les reclamacions núm. 19/2016 i núm. 266/2016 davant la GAIP, i a la posterior resolució d'aquesta institució, estimatòria del dret d'accés.

En relació amb aquesta al·legació de TMB, cal avançar ja que no resulta admissible. En efecte, de la lectura dels esmentats correus invocats per TMB es desprèn clarament que no donaven resposta a la sol·licitud de cancel·lació de l'aquí reclamant. Així, ambdós correus es refereixen a l'estat d'execució de la Resolució de data 7/07/2016 dictada per la GAIP, d'estimació de la Reclamació núm. 19/2016 per la qual es reconeix el dret de la persona reclamant a accedir a diversa informació relativa a la identificació i retribucions percebudes pel personal de fora de conveni de TMB i de les empreses que l'integren.

Pel que fa al primer correu enviat en data 04/01/2017, és suficient advertir que fou previ a la primera sol·licitud de cancel·lació de 19/01/2017 de l'ara reclamant, per tant era impossible que s'hi donés resposta. En aquest correu anterior de 04/01/2017, que es referia a l'assumpte "*Dades GAIP 192016*", s'informava a les persones treballadores afectades que, en compliment de la Interlocutòria de data 02/12/2016 dictada pel Tribunal Superior de Justícia en el recurs contenciós administratiu núm. 420/2016 (Secció 5a) interposat contra la Resolució 19/2016 de la GAIP, per la qual es deixava sense efecte la mesura cautelarríssima de suspensió de la dita resolució, en data 05/01/2017 TMB facilitaria a la persona allà sol·licitant la informació de les dades corresponents als anys 2011 a 2016, i que la resta de dades se li lliurarien quan estiguessin disponibles.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Quant al segon correu, s'envià també als treballadors afectats en data 24/05/2017 amb l'assumpte "*Interlocutòria TSJC*", i es referia a la Interlocutòria del TSJC de data 28/04/2017, desestimària del recurs de reposició interposat contra la interlocutòria esmentada en el correu anterior. En aquest darrer correu el conseller delegat manifestava que, en compliment de dita interlocutòria, facilitarien les dades a la persona sol·licitant d'informació.

És evident doncs que els correus electrònics no portaven causa de la sol·licitud de cancel·lació que és objecte de la reclamació que aquí es resol, sinó que ambdós correus es referien a l'execució de resolucions judicials dictades en el marc de la reclamació 19/2016 tramitada i resolta per la GAIP. Altra cosa són les connexions que puguin existir entre l'objecte de la present reclamació i el del procediment judicial esmentat. En tot cas, cal assenyalar que les eventuais connexions entre la pretensió d'accés a la informació a la que fan referència els correus esgrimits per TMB (referides a diverses persones treballadores de TMB) i la pretensió de cancel·lació que aquí s'analitza (referida exclusivament a les dades de l'ara reclamant), no eximien TMB, com a responsable del fitxer corresponent, del seu deure de donar resposta en forma i termini a la sol·licitud de cancel·lació.

En conseqüència, procedeix l'estimació de la reclamació, que es fonamentava en la manca de resposta a la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació, ja que TMB no va resoldre i notificar en forma i termini la dita sol·licitud presentada la persona afectada, tant si es té en consideració a tal efecte el correu electrònic de 19/01/2017 o l'escrit de 06/02/2017 presentat davant TMB el 06/03/2017. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

4.- Un cop argumentades les raons per les quals cal estimar aquesta reclamació per les raons formals esmentades, cal pronunciar-se a continuació sobre el fons de l'assumpte, és a dir, si la persona aquí reclamant té dret a que TMB cancel·li les seves dades.

Com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 16 LOPD i 31.2 RLOPD regulen el dret de cancel·lació com el dret de l'afectat a que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig. Així, el dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

És per això que les limitacions a aquest dret de cancel·lació han de ser les mínimes atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així, els casos en què la pròpia LOPD exceptua el dret de cancel·lació es recullen al seu article 16, apartats 3 i 5; i també a l'article 33, punts 1 i 2, del RLOPD. De conformitat amb aquests preceptes, no procedeix la cancel·lació de les dades, entre d'altres, si existeix un deure de conservació, durant el termini en què sigui exigible tal conservació, i també quan s'han de mantenir per les relacions contractuals existents.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

En el present cas, cal partir del fet que en l'escrit presentat davant TMB en data 06/03/2017 la persona reclamant va formular la sol·licitud de cancel·lació en uns termes genèrics, sense concretar respecte de quines dades sol·licitava la cancel·lació. Sobre això, i atès que en el correu que hauria enviat al conseller delegat de TMB en data 19/01/2017 especificava que sol·licitava la cancel·lació de les dades "*professionals, econòmiques i personals*", s'ha d'entendre que es referia a totes les dades d'aquestes tipologies recollides en fitxers de TMB, les quals essencialment estarien incloses en el fitxer "*recursos humans*".

En relació amb el context en què s'hauria formulat la sol·licitud de cancel·lació, val a dir que la procedència o no de la cancel·lació de les dades s'ha de determinar segons el previst a la legislació de protecció de dades, transcrita al fonament de dret 2n, i en concret en funció de la possible concurrència d'algun dels supòsits que impedeixen tal cancel·lació, com seria el cas del deure de conservació. Al respecte, cal indicar que la finalitat de la cancel·lació està connectada amb el principi de qualitat de les dades, en virtut del qual, un cop han deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat que justificà la seva recollida, s'han de cancel·lar (art. 4.5 LOPD). En tot cas, la cancel·lació de les dades dona lloc al seu bloqueig (art. 16.3 LOPD), de manera que no implica necessàriament la seva supressió. Així, podria donar-se el cas que respecte unes dades cancel·lades i bloquejades, un tercer exercís el dret d'accés a la informació pública reconegut a la legislació de transparència, i la circumstància del bloqueig no impediria per si mateix l'efectivitat del dret d'accés esmentat, sense perjudici de les eventuais restriccions previstes a la legislació de transparència i accés a la informació.

Tornant a la pretensió de cancel·lació que aquí s'analitza, TMB manifesta en el seu escrit d'al·legacions que no és possible "*la cancel·lació de les dades de caràcter personal d'un treballador en actiu d'una empresa relatives a dades professionals, econòmiques i personals (dades civils), doncs aquestes dades són necessàries per al normal desenvolupament de la seva professió i treball a l'empresa a la que pertany*". I assenjala també que "*mai podria eliminar o esborrar dades sobre remuneracions de termini inferior a 10 anys, ja que un termini de prescripció aplicable podria ser (sempre situant-nos en un pla teòric) el del delictes fiscal*".

A la vista d'aquestes al·legacions, convé assenjar en primer lloc que l'art. 5.1.b) RLOPD defineix "*cancel·lació*" com el: "*procediment en virtut del qual el responsable cessa en l'ús de les dades. La cancel·lació implica el bloqueig de les dades, consistent en la identificació i reserva d'aquestes dades amb la finalitat d'impedir-ne el tractament excepte per posar-les a disposició de les administracions públiques, jutges i tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament i només durant el termini de prescripció de les responsabilitats esmentades. Transcorregut aquest termini s'ha de procedir a la supressió de les dades*".

D'acord amb aquesta definició i tal com s'havia avançat, la cancel·lació dona lloc al bloqueig, de manera que la cancel·lació implica apartar-les del circuit habitual de tractament ("*la reserva d'aquestes dades amb la finalitat d'impedir-ne el tractament*") fins que transcorrin els terminis de prescripció de les possibles infraccions. Així, el fet

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de no haver transcorregut els terminis de prescripció dels delictes fiscals, que, tal com assenyala TMB, en alguns casos seria de deu anys (art. 305.bis CP, art. 307.bis CP, art. 311.1 CP), no impediria la cancel·lació de les dades que podrien ser rellevants per a una hipotètica investigació i persecució d'aquests delictes, ja que tal eventual finalitat d'exigir responsabilitats es podria satisfer igualment amb les dades bloquejades (cancel·lades) fins a la superació del termini de deu anys esmentat.

Quant a la pretensió de cancel·lació de les dades abans esmentades de l'aquí reclamant, d'entrada sembla raonable el motiu de denegació esgrimit per TMB, ja que la circumstància relativa a que estem davant dades d'un treballador en actiu, justificarien la seva conservació. Com ja s'ha avançat, l'article 16.5 de la LOPD estableix, entre d'altres, el deure de conservació durant el termini establert a les relacions contractuals. Per tant, semblaria procedent denegar la cancel·lació per la circumstància esmentada, sense perjudici del que s'hagués estipulat en el contracte de treball o en el conveni aplicable.

Ara bé, és possible que la conservació de certa informació "antiga" del treballador pugui considerar-se excessiva des del punt de vista del principi de qualitat de les dades (art. 4.5 LOPD). Per tal d'efectuar correctament el judici de necessitat o pertinència pel que fa a la informació "antiga" de l'aquí reclamant com a treballador de TMB, cal tenir en compte la normativa que regula la conservació de la documentació pública, és a dir, la Llei 10/2001, de 13/7, d'arxius i gestió de documents –segons la denominació donada per la Llei 20/2015, de 29/07-, la qual es considera aplicable al cas present d'acord amb l'article 6.1.f) de la mateixa llei.

La Llei 10/2001 estableix a l'article 2.j) que tenen la consideració de "documentació inactiva o històrica": *"la documentació administrativa que, un cop conclosa la vigència administrativa immediata, posseeix valors primordialment de caràcter cultural o informatiu"*, als quals cal afegir l'eventual "*valor jurídic*", d'acord amb l'article 9 de la mateixa llei.

Pel que fa específicament al règim de conservació de la documentació pública, l'article 9 de la Llei 10/2001 estableix que: *"Un cop concloses les fases activa i semiactiva, s'ha d'aplicar a tots els documents públics la normativa d'avaluació, sobre la base de la qual se'n determina la conservació, per raó del valor cultural, informatiu o bé l'eliminació. Cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària"*. Al seu torn, el Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents estableix a l'article 10 que: *"1. Les taules d'avaluació i accés documental s'apliquen a la documentació pública i determinen, per a cada sèrie documental, el termini de conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents."*

Les taules d'avaluació de documents (TAAD) determinen el període de conservació de la documentació pública corresponent als treballadors d'una Administració Pública. Tot i no ser directament aplicable al cas present –pel fet que l'aquí reclamant no és personal funcionari ni laboral d'AMB sinó treballador de la societat mercantil TB, SA-, es considera que dites taules podrien tenir-se en compte, per la naturalesa del

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

servei prestat per TMB i la titularitat pública de les societats que la componen. Doncs bé, la TAAD amb codi 80 (DOGC 2117) determina la conservació permanent dels “Expedients de personal al servei d’administració pública” en la qual es fa constar la funció administrativa següent: “Reunir els documents que incorporen els actes referents a la vida administrativa del personal al servei de les Administracions públiques”. En aquesta mateixa TAAD es fan constar els “Documents que formen part de l’expedient” i respecte als quals seria exigible per tant el deure de conservació permanent. Aquests documents són tots aquells que constitueixen “prova de la carrera administrativa del treballador, definint l’accés i l’exercici dels drets i deures i les situacions administratives fins al seu cessament. I qualsevol altre document que tingui incidència directa en nòmina amb caràcter retributiu.(...) Tot forma part de l’expedient personal a l’efecte de l’exercici del deure reconegut a l’article 77 (g) de la Llei 17/1985.”

I també respecte als documents que formen part de l’expedient de personal, la TAAD fa constar expressament el següent: “Al Decret 71/1987, de 15 de gener, d’aprovació del Reglament del registre general de personal de la Generalitat de Catalunya, es fa constar les dades essencials que han de constar al Registre informàtic de personal. A partir d’aquí, es poden deduir els documents originals i obligatoris dels expedients, ja que a l’article 22 es diu “formen part de l’expedient personal els documents originals que incorporen els actes que han de constar al Registre informàtic”.

Cal acudir doncs al Decret 71/1987 per tal d’esbrinar quines són les dades que han de constar al Registre Informàtic esmentat, i respecte les quals seria exigible el deure de conservació:

“Article 7

Constaran en el Registre informàtic les dades que en els articles següents es detallen, referents a:

7.1 La identificació personal.

7.2 La vinculació amb la Generalitat, el seu inici i la seva finalització.

7.3 Els llocs de treball o els càrrecs ocupats.

7.4 Les situacions administratives o laborals.

7.5 L’antiguitat.

7.6 El grau personal.

7.7 Les retribucions i el sistema de previsió social.

7.8 Les titulacions acadèmiques, els cursos de perfeccionament i altres mèrits d’interès.

7.9 Les faltes greus i molt greus, i les sancions mentre no hagin estat cancel·lades.

7.10 Els expedients d’incompatibilitat i de compatibilitat.”

D’acord amb l’exposat, en termes generals es considera adequat a dret que TMB conservi amb caràcter permanent aquella informació de l’aquí reclamant equivalent a la informació dels treballadors públics que cal conservar d’acord amb la TAAD amb codi núm. 80. Aquest deure de conservació de les dades de l’aquí reclamant impediria doncs la seva cancel·lació, tret d’aquelles –sempre anteriors al 2013, segons els termes en què s’havia formulat la primera sol·licitud de cancel·lació- que atès el temps transcorregut i pel fet de no formar part del contingut obligatori de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

l'expedient de personal respecte el qual existeix un deure de conservació, podrien haver esdevingut inadequades o excessives.

5.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el cas d'estimació de la reclamació de tutela de drets s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret. D'acord amb això, procedeix requerir TMB per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució procedeixi a donar resposta a les dues sol·licituds de cancel·lació formulades per la persona aquí reclamant, d'acord amb les consideracions efectuades en el fonament de dret 4t de la present resolució.

Un cop s'hagi donat resposta a la persona reclamant, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar per raons formals la reclamació de tutela formulada pel senyor (...) contra Transports Metropolitans de Barcelona (TMB).

Segon.- Requerir a Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució doni resposta a la sol·licitud de cancel·lació exercida per la persona reclamant, en la forma assenyalada als fonaments de dret 4t i 5è. Un cop n'hagi donat resposta, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a Transports Metropolitans de Barcelona i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)